

РЕШЕНИЕ

№ 32958

гр. София, 24.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 11.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **8193** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ и чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Оспорването по делото е по жалба, подадена от Х. У. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , чрез адв. Л., против решение № 58-ОК/10.06.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което на осн. чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата му молба с рег. № КП-01-1470 от 20.05.2026 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени отменителните основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и необосновано органът не е възприел обстоятелствата за ситуацията в С., която трябвало да бъде разгледана по същество от ДАБ. Счита, че решението е постановено в противоречие с правните норми и са налице предпоставките за допускане на последваща молба по производство за предоставяне на международна закрила. Моли съда да отмени решение № 58-ОК/10.06.2026 г., издадено от интервюиращия орган при ДАБ МС и преписката да бъде върната на ДАБ със задължителни указания. Поддържа жалбата в открито съдебно заседание лично и с упълномощения адвокат. В предоставения от съда, по негова молба, срок за писмени бележки – такива не са постъпили.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ при МС, РПЦ-С., в открито съдебно заседание чрез упълн. юрк. П., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, I-во отделение, 4-ти състав, след като обсъди доводите на

страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първото искане за закрила на Х. У. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – женен, е с вх. № ОК-13-1837 от 18.09.2024 г. на ДАБ, РПЦ – С.. С решение № 2089/28.02.2025 г., председателят на ДАБ МС е отказал на сирийския гражданин предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4 във вр. чл. 9 ЗУБ. Жалбата му срещу решението е отхвърлена с решение № 17671 от 23.05.2025 г. на Административен съд София-град, оставено в сила с решение № 11111/10.11.2025 г. на ВАС.

Подадена е последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-1470/20.05.2026 г. на ДАБ. Чуждият гражданин мотивирал молбата си, сочейки, че са налице нови обстоятелства и доказателства относно личната му ситуация и положението в С.. Писмено заявил, че след падане на режима на Б. А. на 08.12.2024 г. настъпило пълно фрагментиране на държавната власт. Привърженици на стария режим са организирали военни структури, което водело до несигурност и репресии срещу възприемани опоненти на новия режим. В страната властта се оспорвала между новото правителство, ИДИЛ, кюрдските сили, Турция и И.. Твърди, че се страхувал от призовки и произволни арести, наказания и насилие поради политическо мнение. В С. липсвал ефективен централен контрол като населените места със значително кюрдско население и [населено място] били подложени на постоянни военни действия. В подкрепа на своите твърдения молителят представил копие на Справка с вх. № МД-02-182/07.05.2026 г., издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, съдържаща информация за С..

С решение № 58-ОК/10.06.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението си, административният орган е изследвал твърденията в молбата на чуждия гражданин, като е съобразил и данните по информационна справка с вх. № МД-02-189 от 14.05.2026 г., издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно общото положение в С. и приобшената такава по предварително разглеждане на последващата молба за международна закрила, както и от информацията, публикувана на електронния сайт www.esoi.net, касаеща актуалното положение в С.. Приел за установено, че не са налице данни за наличието на въоръжен конфликт на територията на държавата по произход на молителя, като чуждият гражданин можел да се завърне сигурно и безпрепятствено в мястото и района на постоянното му местожителство, както и да се установи в множество от зоните в областта на Д. А. и в страната, контролирани от преходното правителство, където кюрдските сили са се изтеглили и не могат да упражняват контрол, включително най-големите градове [населено място] ал Зор, Д., Х. и Х., Идлиб и др. Още е посочил, че въз основа на съдържащата се информация в общодостъпни източници на информация към настоящия момент ситуацията в С. давала основание да се приеме, че след свалянето от власт на Б. А. обстановката била сравнително спокойна. Настъпилите нови обстоятелства не били довели до съществена промяна в общественно-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Въпреки че в някои части на територията на С. положението било нестабилно и напрегнато, били започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. От фактическа страна нямало индикации, че след идването на власт на новите управляващи в страната са настъпили преследвания на лица. Смяната на властта не била довела до прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, унизително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота и личността на цивилни лица. Тенденциите за общото положение в С. били положителни като в тази насока била

и информацията от множество общодостъпни средства за масово осведомяване. С оглед на съществуващата към настоящия момент информация за актуалната ситуация в С. се установявало, че се оборват заявените от чужденеца факти, че при завръщането си на територията на страната ще бъде застрашен пряко неговия живот. В заключение е прието, че по последваща молба за международна закрила на Х. У. М. не са налице данни за наличието на опасност за живота на молителя на територията на държавата му по произход и не се разкривало високо ниво на насилие в страната.

По делото от ответника е изисквана и представена актуална справка № МД-02-270 от 23.07.2026 г. на Дирекция "Международна дейност" - ДАБ, относно Сирийската арабска република, вкл. относно състоянието на сигурността на провинция Д. ал Зор. По отношение инцидентите, свързани със сигурността в провинция Д. ез-Зор, се цитират данни на ACLED /Armed Conflict Location & Event Data - като независима организация с нестопанска цел, събираща данни в реално време за политическо насилие, протести и безредици по целия свят/за регистрирани 482 случая в периода 1 октомври 2025 г. - 31 май 2026 г. От тях 207 били установени като битки, 135 като експлозии/дистанционно насилие и 140 като инциденти с насилие срещу цивилни. По-голямата част от инцидентите се случили през м. януари 2026 г. /103 инцидента/. Анализ на данните на ACLED за периода след падането на режима на Б. А. - от 9 декември 2024 г. до 31 май 2026 г., показвал два пика в инцидентите, свързани със сигурността, в провинцията: през м. януари 2025 г. със 152 инцидента и през м. януари 2026 г. Около половината от инцидентите от първия пик /80/ включвали насилие срещу цивилни от страна на силите на SDF /38, главно операции за сигурност от страна на SDF, вкл. задържане на цивилни/ или експлозии/дистанционно насилие от страна на неидентифицирани въоръжени групировки, включващи цивилни /41, често включващи експлозии на военновъздушни снаряди/. 12 инцидента вкл. битки между племенни или общински сили срещу SDF. За сравнение, около половината от инцидентите /103/ от втория пик /по време на офанзивата на проправителствените сили срещу SDF/ през м. януари 2026 г. включвали битки между племенни /24/ или сирийски военни сили /23/ срещу силите на SDF. В периода м. юни 2025 г. - м. май 2026 г. /с изключение на м. август 2025 г. със 107 инцидента/ и м. януари 2026 г. /със 103 инцидента/, месечният брой на регистрираните инциденти със сигурността оставал под 100. В периода м. февруари - м. май 2025 г. броят на регистрираните инциденти със сигурност надхвърлял 100, докато от 9 декември 2024 г. до края на м. декември 2024 г. ACLED регистрираа 90 инцидента /по данни в справката на EUAA - European U. Agency for Asylum, S.: Security situation, July 2026, available at: https://www.ecoi.net/en/fire/local/2142494/2026_07_EUAA_COI_Report_Security_Situation_Syria.pdf (access ed 20 July 2026) /.

Въз основа на така изложеното и приетото от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи относно законосъобразността на оспорения акт:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ, на място директно в съда на 24.06.2026 г., след връчване на оспорения акт на упълномощения адвокат на 19.06.2026 г., срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която същият е неблагоприятен и е налице интерес от оспорване, пред местно и родово компетентен съд, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Решение № 58-ОК/10.06.2026 г. е издадено от компетентен административен орган – главен експерт в Регистрационно приемателен център /РПЦ/ - С., определен за интервюиращ орган на ДАБ МС със заповед № ЦУ-РД05-77/05.02.2024 г. на председателя на ДАБ МС /л. 28/. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 10.06.2026 г., в срока на предвидените 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 20.05.2026 г., чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, като решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Относно спазването на изискванията за форма на оспорения акт и предвид горепосоченото, настоящият състав намира, че процесният акт е съставен в писмена форма, съобразно чл. 59, ал. 2 АПК, като съдържа наименование на органа, който го издава, адресат на акта, който е ясно и точно идентифициран, съдържа разпоредителна част, с която се определят правата и задълженията на адресата на акта, пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва, както и дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. В изпълнение на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК ясно и точно са посочени и обсъдени фактическите и правните основания за издаването на акта, мотиви.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила, съответно производството е образувано на основание чл. 76б ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от Х. У. М. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1, т. 6 ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а–чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок до 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 ЗУБ,

съгласно който на чужденецът, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Жалбоподателят не се позовава на нови факти и обстоятелства в последващата си молба. Наред с това, административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че такива не се доказват, като представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната на произход, и този извод се споделя от настоящата инстанция. Следва също да се посочи, че тъкмо поради характера на сочените за нови обстоятелства пред органа, които всъщност са данните по представена Справка на ДАБ от 07.05.2026 г., и понастоящем цитирана изолирано и фрагментирано в сезиращата съда жалба, е наложило обсъждането им от органа, с оглед необходимостта от мотивиране на акта и съответно надлежно обосноваване дали представляват нови обстоятелства, каквото е изискването на закона. По тази причина се явяват неоснователни и противоречиви *per se* твърденията на жалбоподателя, че оспореният акт от една страна бил издаден в нарушение на административно производствените правила, вкл. на чл. 7, 35 и 36 АПК – изясняването и събирането на доказателства и съответно основаване на действителните факти от значение за случая, а от друга страна, че с произнасянето си интервюиращия орган бил „превърнал производството по допустимост в разглеждане по същество“. В тази връзка съдът намира оспорения акт за надлежно и подробно обоснован и мотивиран, което е предпоставено от приложения към сезиращата последваща молба за предоставяне на международна закрила материал - Справка на ДАБ от 07.05.2026 г. Като следва да се отбележи, че независимо дали позоваването в последващата молба е на информация от общо достъпен източник или на Справка на ДАБ, дирекция „Международна дейност“, придобита в рамките на процедура от друго производство, същите не обуславят допустимост на молбата за последваща закрила и съответно, че същите трябва да бъдат предмет на произнасяне в процедурата за разглеждане по същество, още повече дали ще бъдат основателни за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. В противен случай би се наложила практика по водене на производство за обсъждане на всяка информация от общо достъпен източник, независимо дали е проверена, и повторно на Справки на ДАБ, като основания за разглеждане на молби по същество, в противоречие с целта на закона.

Доколкото в последващата молба жалбоподателят се е позовавал на факти, свързани с обстановката в С., от приетата по делото справка към 23.07.2026 г. относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република се установява, че няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Този извод на съда се подкрепя частично досежно обсъдените данни в справката по делото от самото производство по същество по молбата на жалбоподателя от с вх. № ОК-13-1837 от 18.09.2024 г. на ДАБ, РПЦ – С., тъй като в касационното производство пред ВАС по д. № 8266/2025 г. в постановеното решение № 11111/10.11.2025 г. на ВАС е възприета предоставена справка от ДАБ към 31.10.2025 г. за нормализиране на обстановката в С., вкл. според Бюлетин на

ВКБООН, след падането на режима на Б. А..

Наред с това, излагането на мотиви от интервюиращия орган досежно сочените като нови обстоятелства е в съответствие с тълкуването с мотивите в решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van J. en Veiligheid по дело C-921/19, т. 34 и сл.: член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" от Директивата, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл. 40, § 3 от Директивата, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, дадено в т. 58 от решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл. 40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл. 12, § 1, б. "а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Според справката по делото текущата обстановка в С. не е довела до съществена промяна за наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя или относно държавата му по произход за допускане на разглеждане на последващата молба по същество. Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални и такива са събрани и по делото, като по делото не се спори, че и в момента не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С., както и че посочените инциденти са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт, а молителят може да живее с близките си в страната по произход и конкретно родната провинция.

В случая се установява от представената справка, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т. е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т. е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разрешенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на СЕС по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Съгласно чл. 33,

§. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила – разглеждането на молбата следва да продължи, чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32. В процесния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Нови обстоятелства не са представени и изводите на интервюиращия орган се подкрепят от съда.

При тази фактическа и правна обстановка, според настоящия състав, решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Изложените съображения обуславят извод за липса на порок сред визираните в чл. 146 АПК, характеризиращ оспорения административен акт като незаконосъобразен, поради което съдът намира издаденият административен акт за законосъобразен, жалбата за неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. У. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , против решение № 58-ОК/10.06.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението НЕ ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване, осн. по чл. 85, ал. 3 ЗУБ.

ПРЕПИС на решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ _____